

[Ole Bjørn Kraft.]

Thi det siges direkte, at med denne bevilling afsluttes fjernsynets forsøgsperiode og indføres fjernsynstjenesten i Danmark. Om dette skal ske, kan der være, og har der i offentligheden været, delte meninger, og en beslutning af denne karakter bør derfor ikke træffes i finansudvalget, hvor synspunkterne i det mindste endnu ikke kommer offentligt frem på anden måde end gennem partiernes stemmeafgivning om selve bevillingerne. Denne beslutning må derfor først træffes eller forkastes, efter at folketinget, der er stedet, hvor den politiske og finansielle forhandling finder sted, har haft lejlighed til at ytre sig om sagen.

Det er dette synspunkt, som den forhandling, der i dag med den højtærede undervisningsministers tilslutning finder sted, er et udtryk for. Men denne debat bør ikke alene dreje sig om den principielle holdning til fjernsynet. For at standpunkt kan tages også til bevillingsspørgsmålet, og for at offentligheden kan få en forestilling om, hvad det er, der her påbegyndes, og hvorledes udviklingen kan tænkes at blive, må en række spørgsmål, der helt naturligt rejser sig, først søges belyst. Jeg vil da forsøge på at stille nogle af disse spørgsmål op og håber, at den højtærede undervisningsminister vil kunne give os en redegørelse for sine tanker på disse områder.

Først vil jeg gerne spørge den højtærede undervisningsminister: Hvilke forestillinger gør ministeren sig med hensyn til det omfang, fjernsynet vil få i den nærmeste fremtid? I hvilket tempo og i hvilken rækkefølge tænkes det udbygget, hvad angår anlæg af sendere og udsendelser?

Er det muligt for ministeren at give oplysninger om den danske industris mulighed for at dække behovet for apparater i den kommende tid, hvor man vel må regne med en ret stærk udvikling af fjernsynet, eller kan det forventes, at der kommer et valutaproblem i denne forbindelse eller måske det modsatte, en valutagevinst gennem eksport? Hvilket omfang mener man det investeringsproblem, som her naturligt rejser sig, vil have? Har den højtærede minister og radorådet under deres overvejelser og planlægning medtaget spørgsmålet om muligheden af, at farvefjernsynet kan blive til virkelighed i en

overskuelig fremtid, og de følger, det kan få for investering og anskaffelse af de apparater, der nu anvendes? Mener man, at denne mulighed endnu er så fjerntliggende, at der ikke bør tages noget hensyn til den, eller har man oplysninger om, at den er så nærliggende, at det måske ville være rimeligt at vente og se tiden lidt an, inden man placerede betydelige private og offentlige midler i apparater, som måske meget hurtigt ville være forældede? Venter den højtærede minister, at fjernsynet efter at have modtaget økonomisk støtte i starten, som der her er tale om, hurtigt vil komme til at hvile i sig selv? Er der taget noget standpunkt til, om avertering kan finde sted i fjernsynet?

Ja, det er nogle af de spørgsmål, som helt naturligt rejser sig i denne forbindelse, og som det er rimeligt i det mindste at få belyst og nå til en klarlæggelse af ved en forhandling, inden man tager stilling til selve det bevillingsspørgsmål, som foreligger. Jeg har rejst disse spørgsmål som en motivering for nødvendigheden af forespørgslen, og jeg beder ministeren besvare dem, forsåvidt det er muligt. Jeg forstår vel — og ministeren skal ikke høre eet ondt ord fra mig derom — at nogle af dem kun kan besvares med alt muligt forbehold.

Jeg har ikke fremført disse spørgsmål for at rejse nogen modstand mod fjernsynstjenestens indførelse. Mit parti er tilhænger af at afslutte forsøgsperioden nu. Vi er det af mange grunde, også af nationalpolitiske grunde, som forleden dag blev nævnt under debatten, men vi bør ikke træffe en sådan afgørelse, uden at offentligheden og vi har dannet os et så klart billede af beslutningens følger og rækkevidde som muligt. Jeg takker den højtærede undervisningsminister for redbonhed til at besvare vor forespørgsel, og jeg håber på, at den vil give anledning til en oplysende debat.

Undervisningsministeren (Bomholt): I finansudvalget findes en indstilling om forhøjelse af høreradiolicensen fra 15 til 20 kr. og om fastsættelse af fjernsynslicensen til 50 kr. Forhøjelse af høreradiolicensen er delvis motiveret med etableringsudgifter vedrørende fjernsynet, og det er denne del af andragendet, ikke andragendet som hel-